

4. Sąd nie dokonał badania charakteru odróżniającego w odniesieniu do konkretnych towarów ani też nie ustalił prawidłowo całościowego wrażenia wywieranego przez znak towarowy. Nie dokonał on również rozróżnienia między poszczególnymi towarami. Sąd przeoczył, że używanie kształtu jako wskazówki pochodzenia również zaspokaja potrzeby uczestników obrotu: kształt opakowania umożliwia im bowiem dokonanie wyboru w supermarkietach, gdzie na jednej półce znajduje się obok siebie duża liczba butelek z tą samą zawartością.

(¹) Dz.U. C 108, str. 20

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hanseatisches Oberlandesgericht (Niemcy) w dniu 30 maja 2006 r. — Lämmerzahl GmbH przeciwko Freie Hansestadt Bremen

(Sprawa C-241/06)

(2006/C 212/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Hanseatisches Oberlandesgericht (Niemcy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lämmerzahl GmbH.

Strona pozwana: Freie Hansestadt Bremen.

Pytania prejudycjalne

1) Czy z dyrektywą Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane w brzmieniu dyrektywy Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (¹), w szczególności z jej art. 1 ust. 1 i 3 zgodne jest, że wykonawca pozbawiony zostaje dostępu do kontroli decyzji instytucji zamawiającej, ponieważ nie dotrzymując w zawiniony sposób terminu na wniesienie środka odwoławczego, określonego w krajowym prawie zamówień publicznych, nie podniósł zarzutu naruszenia procedury udzielania zamówienia, dotyczącego:

a) wyboru trybu postępowania o udzielenie zamówienia

lub

b) prawidłowości ustalenia wartości zamówienia (możliwe do stwierdzenia błędne oszacowanie wartości, względnie niedostateczna przejrzystość sposobu dokonania ustalenia)

a na podstawie prawidłowo dokonanego ustalenia wartości zamówienia możliwe byłoby dokonanie oceny innych — analizowanych w oderwaniu — naruszeń procedury udzielania zamówienia?

2) Czy w danym wypadku należy ustanowić wymogi dotyczące informacji zawartych w ogłoszeniu o zamówieniu, mających znaczenie dla określenia wartości zamówienia, tak aby z naruszenia procedury udzielania zamówienia związanego z oszacowaniem wartości zamówienia wynikało wyłączenie ochrony prawnej przewidzianej przez pierwotne prawo wspólnotowe również wtedy, gdy prawidłowo oszacowana wartość zamówienia przekracza odnośną wartość progową?

(¹) Dz.U. L 209, str. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nederlandse Raad van State (Niderlandy) w dniu 29 maja 2006 r. — Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie i T. Sahin przeciwko wyrokowi rechtbank 's-Gravenhage w sprawie AWB 04/45792

(Sprawa C-242/06)

(2006/C 212/17)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Nederlandse Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Wnoszący odwołanie: Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie i T. Sahin

Pytania prejudycjalne

1.a) Czy w świetle pkt 81 i 84 wyroku Trybunału z dnia 21 października 2003 r. w sprawach połączonych C-317/01 i C-369/01 Abatay i in., Rec. str. I-12301, art. 13 decyzji nr 1/80 w sprawie rozwoju stowarzyszenia należy interpretować w ten sposób, że cudzoziemiec będący obywatelem tureckim, który zastosował się do przepisów dotyczących pierwszego zezwolenia na wjazd na dane terytorium i pobyt na nim, jak również w okresie od 14 grudnia 2000 r. do 2 października 2002 r. był zgodnie z prawem zatrudniony u różnych pracodawców, mimo że nie złożył w terminie wniosku o przedłużenie okresu ważności udzielonego mu zezwolenia na pobyt, w związku z czym na podstawie przepisów krajowych po upływie okresu ważności tego zezwolenia i w chwili złożenia wniosku o jego przedłużenie przebywał na terytorium Niderlandów niezgodnie z prawem i nie był uprawniony do wykonywania na tym terytorium działalności zawodowej, może powoływać się na ten przepis?

1.b) Czy odpowiedź na pytanie 1.a) brzmi odmiennie, jeśli złożony przez wspomnianego cudzoziemca po terminie wniosek o przedłużenie okresu ważności, który wpłynął w okresie sześciu miesięcy po upływie okresu ważności tego zezwolenia na pobyt, jest rozpatrywany na podstawie kryteriów wydania zezwolenia na dalszy pobyt, a wnioskodawca może oczekiwać na wydanie decyzji w przedmiocie jego wniosku na terytorium tego państwa, mimo że na podstawie prawa krajowego wniosek ten uznaje się za wniosek o wydanie pierwszego zezwolenia na pobyt?

2.a) Czy pojęcie „ograniczenia” zawarte w art. 13 decyzji nr 1/80 należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono również obowiązek uiszczenia opłaty za rozpatrzenie wniosku o przedłużenie okresu ważności zezwolenia na pobyt, ciążyący na cudzoziemcu — obywatelu tureckim, objętym podmiotowym zakresem stosowania decyzji nr 1/80 — którego niespełnienie skutkuje na podstawie art. 24 ust. 2 Wv 2000 pozostawieniem wniosku cudzoziemca bez rozpatrzenia?

2.b) Czy odpowiedź na pytanie 2.a) brzmi odmiennie, jeśli wysokość opłaty nie przekracza kosztów powstałych przy rozpatrywaniu wniosku?

3. Czy art. 13 decyzji nr 1/80, która ma między innymi za cel wykonanie Protokołu dodatkowego do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją⁽¹⁾, w związku z art. 59 tego protokołu należy interpretować w ten sposób, że wysokość opłat (wynosząca dla cudzoziemca w rozpatrywanym okresie czasu 169 EUR) nałożonych na obywatela tureckiego, który objęty jest podmiotowym zakresem stosowania decyzji nr 1/80, za rozpatrzenie wniosku o wydanie zezwolenia na pobyt lub o przedłużenie okresu jego ważności nie może przekraczać wysokości opłaty (30 EUR), która pobierana jest od obywatela Wspólnoty za rozpatrzenie wniosku o dokonanie kontroli w świetle prawa wspólnotowego i wydanie związanej z nią karty pobytowej (zob. art. 9 ust. 1 dyrektywy 68/360/EWG⁽²⁾ oraz art. 25 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE⁽³⁾)?

⁽¹⁾ Dz.U. 1972, L 293, str. 1

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 68/360/EWG z dnia 15 października 1968 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w przemieszczaniu się i pobycie pracowników państw członkowskich i ich rodzin we Wspólnocie (Dz.U. L 257, str. 13)

⁽³⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, str. 77)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de commerce de Charleroi (Belgia) w dniu 30 maja 2006 r. — SA Sporting du Pays de Charleroi, G-14 Groupement des clubs de football européens przeciwko Międzynarodowej Federacji Piłki Nożnej (FIF-
ie)**

(Sprawa C-243/06)

(2006/C 212/18)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de commerce de Charleroi (Belgia).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: SA Sporting du Pays de Charleroi, G-14 Groupement des clubs de football européens

Strona pozwana: Międzynarodowa Federacja Piłki Nożnej (FIFA).

Pytanie prejudycjalne

Czy obowiązki, jakie na kluby piłkarskie i zawodników zatrudnionych przez kluby na podstawie umowy o pracę nakładają przepisy statutowe i regulaminowe FIF-y, regulujące obowiązkowe i nieodpłatne udostępnianie zawodników związkowi krajowemu, jak również jednostronne i wiążące ustalenie skoordynowanego kalendarza meczów, stanowią niezgodne z prawem ograniczenie konkurencji lub nadużycie pozycji dominującej, lub przeszkody w korzystaniu z podstawowych swobód przyznanych w traktacie WE, a zatem są sprzeczne z art. 81 i 82 traktatu lub jakimkolwiek innym przepisem prawa wspólnotowego, w szczególności z art. 39 i 49 traktatu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social Único de Algeciras (Hiszpania) w dniu 2 czerwca 2006 r. — Josefa Velasco Navarro przeciwko Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

(Sprawa C-246/06)

(2006/C 212/19)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Social Único de Algeciras